The Biblical Story of the Avodah of Water on Sukkot The Story of Water in Ancient and Modern Israel

Torah in Motion, Yom Iyun, Sukkot 5786 Rabbi Moshe Shulman

5. משנה סוכה ד:ט

נִסּוּדְ הַפֵּיִם כֵּיצֵדיּ צְלוֹחִית שֶׁל זָהָב מַחֲזֶקֶת שְׁלשֶׁת לֻגִּים הָיָה מְמֵלֵא מִן הַשְּׁלוֹחַ. הָגִּיעוּ לְשַׁצֵר הַמַּיִם, תָּקְעוּ וְהֵרִיעוּ וְתָקָעוּ. עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לִשְׂמאלוֹ, שְׁנֵי סְפָלִים שֶׁל כֶּסֶף היוּ שׁם...

How was the water libation performed? One would fill a golden jug with a capacity of three *log* with water from the Siloam pool. When they reached the Gate of the Water, they sounded a *tekia*, sounded a *terua*, and sounded another *tekia* [expressing joy]. The priest ascended the ramp of the altar and turned to his left. There were two silver basins there...

6. <u>גמ' סוכה לד ע"א</u>

דְּאָמֵר רַבִּי אַסִּי אָמֵר רַבִּי יוֹחָנָן: עֶשֶׂר נְטִיעוֹת, עֲרָבָה וְנִיסוּדְּ הַמַּיִם - הַלָּכָה לְמשֶׁה מִסִינֵי

R. Assi said in the name of R. Johanan, The laws of ...the water libation were given to Moses upon Mount Sinai.

7. <u>תענית ב ע"ב</u>

רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בְּתִירָה אוֹמֵר: נֶאֱמֵר בַּשֵּׁנִי ייְנְסְכֵּיהֶם״, וְנֶאֶמֵר בַּשִּׁשִּׁי ייוּנְסָכֶיהָ״, וְנֶאֱמֵר בַּשְּׁבִיעִי ייִּכְּמִשְׁפְּטָם״, הֲרֵי מֵיים יוֹייִד מֵיים, הֲרֵי כָּאן מֵיִם - מִכָּאן רֶמֶז לְנִיסּוּךְ הַמֵּיִם מִן הַתּוֹרַה.

R. Judah b. Bathyra says, Of the second day of the Feast, Scripture Says, we-niskehem, ['and their drink-offerings'] and of the sixth day, u-nesakeah ['and its drink-offerings'] and of the seventh day, kemishpatam [according to their rule]. Note [the letters] Mem, Yod, Mem which form the word mayim ['water']. Here you have the biblical allusion to the Libation of Water.

משנה ראש השנה א:ב

בְּאַרְבָּעָה פְרָקִים הָעוֹלֶם נִדּוֹן, בְּפֶּסַח עַל הַתְּבוּאָה, בַּאֲצֶרֶת עַל בֵּרוֹת הָאִילָן, בְּראשׁ הַשְּׁנָה כָּל בָּאֵי הָעוֹלֶם... וּבֶּחָג נִדּוֹנִין עַל הַמֵּיִם:

Four times a year the world is judged: On Passover concerning grain; on *Shavuot* concerning fruits; on Rosh HaShana, [all humanity]... and on Sukkot concerning rainfall.

2. ספר שבולי הלקט סדר חג הסוכות סימן שעא

ויום ערבה הוא יום חתימת הדין כיום הכפורים כדתנן ובחג נידונין על המים שבו היו מסיימין **ניסוך המים**

3. משנה סוכה ה:א

....אָמְרוּ, כָּל מִי שָׁלֹּא רָאָה שִׂמְחַת בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה, לֹא רָאָה שִׂמְחָה מִיָּמִיוּ

...One who has not seen the rejoicing at the place of the water-drawing has never seen rejoicing in his life.

4. גמ' סוכה נ:

אִיתְּמֵר: רַב יְהוּדָה וְרַב עִינָא, חַד תָּנֵי: שׁוֹאֵבָה, וְחַד תָּנֵי: שׁוֹאֵבָה, וְחַד תָּנֵי: שׁוֹאֵבָה חֲשׁוּבָה... מַאן דְּתָנֵי שׁוֹאֵבָה לָא מִשְׁתַּבַּשׁ, דְּכְתִיב: "יּשְׁאַבְּתֶּם מִיִּם בְּשְׁשׁוֹן". וּמַאן דְּתָנֵי חֲשׁוּבָה לָא מִשְׁתַּבַּשׁ, דְּאָמֵר רַב נַחְמָן: מִ**אְוָה חֲשׁוּבָה הִיא, וּבָאָה** משּשׁת ימי בראשׁית.

It was stated, Rab Judah and R. Ina differ, one of them taught Sho'ebah and the other taught Hashubah. Mar Zutra observed: Sho'ebah is not in error, since it is written, And ye shall draw water in joy, and he who teaches Hashubah is not in error, since R. Nahman stated, It is an important precept, dating from the very Creation.

8. במדבר כט - ניסוך המים מן התורה מניין?				
(יב) וּבַחֲמִשָּׁה עָשָּׁר יוֹם לַחָדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי (יג) וְהִקְרַבְּשָּׁם עֹלֶה אִשַּׁה רֵיחַ נִיחֹתַ לֵי־הֹנֶה				
(לב) וּבַיָּוֹם הַשְּׁבִיעֵי	(כט) וּבַיְּוֹם הַשִּׁשֵּׁי	(כ) וּבַיְּוֹם הַשְּׁלִישֵּׁי	(יז) וּבַיִּום הַשֵּׁנִי	
• פָּרָים שִׁבְעָה	• פָּרָים שְׁמֹנֻה	• פָּרָים עַשְּׁתֵּי־עָשָּׂר	• פָּרָים בְּנֵי־בָקָר	• פָּרָים בְּנֵי־בָקָר
• אַילִם שְנֻיִם	אַילִם שְׁגֵיִם •	• אֵילֵם שְנֵיִם	שְׁגַים עָשָׂר	שְׁלֹשָׁה עָשָׂר
• פְּבָּשִׂים בְּנִישְׁנָהְ אַרְבָּעָה עָשֶׂר הְּמִימֵם:	• בְּבֶּשִׂים בְּנֵישְׁנֶהְ אַרְבָּעָה עָשֶׂר הְמִימֵם:	 לְבָשְים בְּנֵישְׁנֶח אַרְבָּעָה עָשֶׂר תְּמִימֵם: 	אַ ילָם שְׁנֻיִם בְּבָשִּים בְּנֵרשָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימֵם:	אֵלְם שְׁגֵיִם בְּנֵי־שְׁנָה קּבְשִׁים בְּנֵי־שְׁנָה אַרְבָּעָה עָשֶׂר הְּמִימִם יִהְיִּוּ:
(לג) וּמִנְחָתָּם וְנִסְכֵּהֶׁם צַּפְּרִים לָאֵילָם וְלַּבְּבָשֶׁים בְּמִסְפָּרֶם בְּמִשְׁפְּצֶּטְם :	(ל) וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶׁם צַפָּרִים לָאֵילָם וְלַכְּבָּשִׁים בְּמִסְפָּרֶם בַּמִּשְׁבָּט :	(כא) וּמְנְחָתָם וְנִסְבֵּיתָם יַפְּרִים לָאֵילֶם בַּמִּשְׁבָּּטִי בַּמִשְׁבָּטִי	(יח) וּמְנְחָתָם וְנִסְבָּעָשִׁם דַּפָּרִים לָאֵילֵם בַּמִּשְׁבָּט : בַּמִשְׁבָּט :	(ד) וּמִּנְחָתָּם סְלֶת בְּלוּלֵה בַּשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְּרֹנִּים לְבָּרְ הָאֶחָד לִשְׁלֹשֶׁה עֶשְׁרֹנִים לְבָּרִ שְׁנֵי עֶשְׁרִנִים לָאַיִּל הָאֶחָׁד לִשְׁנֵי הָאֵילֵם: (טו) וְעִשְּׁרוֹ עִשְּׁרֹוֹ לִכֶּבֶשׁ הָאֶחֵד לְאַרְבָּעָה עָשָׁר בְּבָשִׁים:
(לד) וּשְׂעִיר חַשָּאת אֶחֶדְ מִלְּבַד עַלָּת הַתָּמִיד מִנְחָתָה וְנִ סְבֵּה :	וּגֹסׄבֹּ_{לַ} ָּנ ִי: טַּנַּלָּיגַ בְּלְּנֵע אָלָוֹדְ מִלְּכַּדְ תְּלְּת (לא) וּשְׁלֵירָ חַפָּאת	(כב) וּשְׂעֵיר חַפָּאת אֶחֶדְ מִלְּבֵד עַלָּת הַתָּמִיד וּמִנְחָתֶהּ וְנִ סְבֵּה :	(יט) וּשְׂעִיר־עִזָּים אֶחָד חַפֶּאָת מִלְבַד עַלְת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָּהּ וְנִסְבֵּיהָם:	(טז) וּשְׂעִיר־עָזָּים אֶחָד חַטֶּאָת מִלְבַד עלָת הַתָּמִיד מִנְחָתֶּה וְנִ סְבֵּה :

I Kings 18

- 31. And Elijah took twelve stones, according to the number of the tribes of the sons of Jacob, to whom the word of the Lord came, saying, Israel shall be your name... 34. And he said, Do it the second time. And they did it the second time. And he said, Do it the third time. And they did it the third time. 35. And the water ran around the altar; and he filled the ditch also with water.
- 36. (K) And it came to pass at the time of the offering of the evening sacrifice, that Elijah the prophet came near, and said, Lord God of Abraham, Isaac, and of Israel, let it be known this day that you are God in Israel, and that I am your servant, and that I have done all these things at your word. 37. Hear me, O Lord, hear me, that this people may know that you are the Lord God, and that you have turned their heart back again. 38. Then the fire of the Lord fell, and consumed the burnt sacrifice, and the wood pile, and the stones, and the dust, and licked up the water that was in the ditch. 39. And when all the people saw it, they fell on their faces; and they said, The Lord, he is the God; the Lord, he is the God.
- 41. And Elijah said to Ahab, Get up, eat and drink; for there is a sound of the rumbling of the rain. 42. And Ahab went up to eat and to drink. And Elijah went up to the top of Carmel; and he threw himself down upon the earth, and put his face between his knees, 43. And said to his servant, Go up now, look toward the sea. And he went up, and looked, and said, There is nothing. And he said, Go again seven times. 44. And it came to pass at the seventh time, that he said, Behold, there arises a little cloud from the sea, like a man's hand. ... 45. And it came to pass in the meanwhile, that the sky was black with clouds and wind, and there was a great rain.

(יז) וַלֹּאמֶר חָלִּילָה ۚ לִּי יְ־הוָּה מֵעֲשְׂתִי זֹאת הַדַּם הָאֲנָשִׁים ׁ הַהֹלְכֵים בִּנַפְשׁוֹתָם וְלָא אָבָה לִשְׁתּוֹתֵם...

(15) And David had a craving, and said, "If only one would give me water to drink from the well of Beth-lehem, which is by the gate!" (16) And the three mighty men broke through to the camp of the Philistines, and drew water out of the well of Beth-lehem that was by the gate, and took it, and brought it to David; but he was not willing to drink of it, but poured it out to Hashem. (17) And he said, "Far be it from me, O Lord, that I should do this; shall I drink the blood of the men that went to risk their lives?" And he was not willing to drink it.

14. דברים פרק יא

(10) For the land which you go in to possess isn't as the land of Egypt that you came out from, where you sowed your seed, and watered it with your foot, as a garden of herbs. (11) But the land which you pass over to possess, is a land of hills and valleys which drinks water of the rain of the sky, (12) a land which Hashem your God cares for. The eyes of Hashem your God are always on it, from the beginning of the year even to the end of the year.

9. מלכים א פרק יח

(לא) וַיַּקָּח אֵלְיָּהוּ שְׁתֵּים עֶשְׁרֵה אֲבְנִים ְכְּמִסְפֵּר שִׁבְטֵי בְּנִיזַעֲקָב אֲשֶׁר הָיָּה דְבַרייְיהוָה אֵלָיוֹ לֵאמֹר יִשְּׁרָאֵל יִהְיָה שְׁמֶדּ:... (לד) וַיֹּאמֶר מִלְאוּ אַרְבָּעָה כַדְּים מַיִּם וְיֵצְקְּוּ שְׁמֶדּ:... (לד) וַיִּאמֶר מִלְאוּ אַרְבָּעָה כַדְּים מַיִּם וְיֵצְקְוּ עַלִּיה עֲלֵיה שְׁנוּ וַיִּאמֶר שַׁלֵּשׁוּ וַיַּאמֶר שַׁלֵשׁוּ וַנִּאמֶר שַׁלֵשׁוּ וַלָּאמֶר שַׁלֵשׁוּ וַנִּאמֶר שַׁלֵשׁוּ וַנִּאמֶר שַׁנִּים מָבִיב לַמִּזְבֵּח וְגִם אֶתִיהַהְּעָלָה מִּלֵּאים:

(לו) וַיְהִיּוֹ בַּעְלָוֹת הַמִּנְחָׁה וַיִּצְּשׁ אֵלְיָהוּ הַנְּבִיא ׁ וַיּאֹמֵר ְיְהֹּדְּה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל הַיִּוֹם יִנְּדַע כֵּי־אַתָּה אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל הַיְּוֹם יִנְּדַע כֵּי־אַתָּה אֱלֹהֵים בְּיִשְׁרָאֵל וַאֲנִי עְבְדֶּךְ וּבְּדְבְרְךְ עָשִׁיתְי אֵת כְּלֹיהַדְּבָרָים הָאֵלֶה: (לז) עֲנֵנִי יְיחוָה הָאֱלֹהִי וְאֶת־הָעֵצִים וְאֶת־הָאֲבָנִים וְאֶת־הָאֲבָנִים וְאֶת־הָאֲבָנִים וְאֶת־הָאָבָנִים וְאֶת־הָאָבָנִים וְאֶת־הָאָבָנִים וְאֶת־הָעָבָּר לְחֵבָה: (לט) וַיִּרְא כְּלֹיהְעָם וִיִּפְּלָּה לְחֵבָה: (לט) וַיִּרְא כְּלֹיה וְיִהְנָה הָוֹא הָאֵלהִים יְיחוֹּה הְוּא הַאֵּלהִים יְיחוֹה הְוּא הַאֵּלהִים יְיחוֹה הְוּא הַאֵּלהִים יְיחוֹה הְוּא הַאֵּלהִים יְיחוֹה הְוּא הַאֵּלהִים יִיחוֹה הְוּא הָאֵלהִים יִיחוֹים הַוּאַר הָאֵלהִים יִיחוֹים הָאִרּים הָאֵלהִים יִיחוֹים הְוּא הַאֵּלהִים יִיחוֹים הְהוּא הַאֵּלהֹים יִיחוֹים הַבּיּים הָאֵלְרֹה יִיחוֹים הְוּא הַיְּיִּים וְיִּאְבְּיִם וְיִּיִּאְם בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּה בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים ב

(מא) וַיְּאמֶר אֵלְיָּהוּ לְאַחְאֶב עֲלָה אֱכְּל וּשְׁתָּה בִּיּקוֹל הְמִּוֹן הַגָּשָׁם: (מב) וַיַּצְלֶה אַחְאָב לֶאֱכְל וְלִשְׁתִּוֹת וְאֵלּיָהוּ עָלָה אָלִירְאשׁ הַכַּרְמֶל וַיִּגְהָר אַרְצָה וַיְּשֶׁם פָּנְיוֹ בֵּיִן בִּיךְ בִּרְבֵּו: אֶלִירְאשׁ הַכַּרְמֶל וַיִּגְהָר אַרְצָה וַיָּשֶׁם פָּנָיוֹ בֵּין בִּיְבְּר בִּרְבֵּו: (מג) וַיִּאמֶר אֱלַב עָבְע פְּעָמִים: (מד) וַיְּהִל בַּשְּׁבְּעִית וַיֹּאמֶר שָׁב שֶבַע פְּעָמִים: (מד) וַיְהִל בַּשְּׁבְעִית וַיֹּאמֶר אֲלֵה מִיֶּם וַיֹּאמֶר עֲלֵה אֱמְר עֲלֵה מָלֶם וֹיֹאמֶר עֲלֵה אָמֶר אֶלֵה מִיֶּם וֹיֹאמֶר עֲלֵה אָמִר אֶלֵה וְתִּשְׁים: (מה) וַיְהָי עֲלֵה עַדִּיכָּה הְעָבְיִם וְרוּחָ וַיְהָי גָּשִׁם נְּדָּוֹל...

10. ספרי במדבר פרשת פינחס פיסקא קנ

מנין לנסוך המים בחג! ר' עקיבא אומר: נאמר הביאו עומר בפסח – שתתברך לכם את התבואה, והביאו ביכורים בעצרת – כדי שיתברכו לכם פירות האילן; אף לנסוך המים בחג – כדי שיתברכו לכם גשמי שנה!

...The omer is to be brought on Pesach so that the grain be blessed for you, and bring bikkurim on Shavuoth so that the fruits be blessed for you. Also, (by induction), present a water libation on Succoth so that the rains of the year be blessed for you.

11. מלכים א פרק יז

(א) וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּּי מִתּשָׁבֵי גִּלְעָד אֶל־אַחְאָב ׁ חַייִיְהוָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עַמַדְתִּי לְפָּנָיו אִם־יַהְיֵּה הַשָּׁגִים הָאֵלֶה טַל וּמָטֶר כָּי אִם־לְבִּי דְבָרֵי:

1. And Elijah the Tishbite, from Gilead, said to Ahab, As the Lord God of Israel lives, before whom I stand, there shall not be dew nor rain these years, but according to my word....

12. <u>מלכים א פרק יח</u>

(א) וַיְהִלֹּ יָמֵים רַבִּּים וּדְבַר־יְ־הֹוָה הְיָהֹ אֶל־אֵלִּיְהוּ בַּשָּׁגֵה הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֶר לֵךְ הַרָאָה אֶל־אַחְאָב וְאֶהְּנֶה מָטָר עַל־בְּנֵי הַאַדַמֵּה:

1. And it came to pass after many days, that the word of the Lord came to Elijah in the third year, saying, Go, show yourself to Ahab; and I will send rain upon the earth.

13. שמואל ב פרק כג

(טו) וַיִּרְאַנֶּה דָוָד וַיּאמֵר מֶי יַשְׁקֵנִי מַׂיִם מִבְּאֹר בֵּית־לֶחֶם אֲשֶׁר בַּשְּׁעַר: (טז) וַיִּבְקְעוֹ שְׁלֹשֶׁת הַגִּבֹּרִים בְּמַחְנֵה פְלְשְׁתִּים וַיִּשְׁאֲבוּ־מַיִם מִבְּאר בֵּית־לֶחֶם אֲשֶׁר בַּשְּׁעַר וַיִּשְאָוּ וַיָּבֵאוּ אֶל־דָּוֶד וְלָא אָבָה לִשְׁתּוֹתָם וַיַּפֵּדְּ אֹתָם לַירהְוֹה: